مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد.

ملک ستیز ۲۰۲۵/۰۷/۲۵

انسانیت کجاست؟

امروز یکی از همکاران قبلی‌ام را که پس از سه ماه کار با صلیب سرخ در غزه، به دنمارک برگشته ملاقات کردم. نامش تامُس است. تراسیا خانمش از دوستان نزدیکم است، از قبل مرا مطلع ساخته بود که تأمس دچار نابسامانی روانی گردیده است. رفتم تا حمایتش کنم و احوالش را گیرم .

از دیدن تامُس شوکه شدم. در مدت سه ماه ۱۸ کیلو وزنش را از دست داده است. چشمانش دردناک و صورتش خشکیده است. برایم از وضعیت غزه گفت. او در حالی‌که با نگاه‌های پریشان و اندوهناک به چشمانم خیره شده بود می‌گفت:

«می‌دانی حتی کودکان توان گریه کردن ندارند. آن‌ها برای گریستن انرژی کافی ندارند. مادران به سان استخوان و پوست می‌مانند. آن‌ها اگر چیزی بدست می‌آورند برای کودکان خود می‌دهند. مردان، وامانده و بی‌چاره شده اند. گرمای کُشنده و سکوت دردناک همه‌جا را فرا گرفته، اگر صدای می‌آید، غریو وحشتناک جنگنده های اسرائیلی است که بر خانه های ویران و مردم ناتوان بم می‌افکنند. دومین صدایی که سکوت مرگبار را می‌شکند، گریه های مادران است. برای ما غذا از مرز مصر می‌رسید. ولی من غذایم را به اندازه‌ای‌که زنده بمانم می‌خوردم و بقیه را برای کودکان که در عقب اقامتگاه ما صف می‌بستند می‌دادم. من بیش‌تر آب می‌نوشیدم. باور کن خواب از چشمانم رخت بسته بود. فقط کابوس بود و شب‌های هراسناک یک سرزمین ویران که به گور جمعی شباهت دارد.»

آن‌گاه تراسیا مداخله می‌کند. بس است، برای امروز کافی‌ست. دکتوران گفته اند که در این باره صحبت نکند. در آغوش می‌گیرمش و خانه‌اش را ترک می‌کنم. تامُس زیر مداوای شدید دوکتوران قرار دارد.

لینک آرشیف: مطالب نشر شدهٔ محترم ملک ستیز

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ